

Motion till riksdagen

1986/87:Jo538

Lennart Brunander och Ivar Virgin (c, m)

Dricksvattnet

Mellan jul och nyår utbröt i Sälen en dricksvattenburen epidemi när orenat avloppsvatten via ett bräddavlopp trängde in i dricksvattenreservoaren. Ca 4 000 personer exponerades och av dessa insjuknade en mycket stor andel i magsjukdomar orsakade först av bakterier, sedan av parasiten *Giardia Lamblia* och av parasiten *Entamoeba histolytica* som orsakar dysenteri, en allmänfarlig sjukdom som också kan ge leverskador. Epidemin visar på allvarliga brister när det gäller försörjningen med vårt viktigaste livsmedel. De senaste tio åren har förorenat dricksvatten vid ett flertal tillfällen orsakat lika stora, men med hänsyn till sjukdomens art inte lika allvarliga, epidemier. Om ingenting görs måste vi räkna med att några tusen personer smittas per år även i fortsättningen.

Ett annat allvarligt dricksvattenproblem är att de kommunala vattenledningsnäten befinner sig i ett dåligt skick. Livsmedelsverkets krav på att dricksvattnet skall vara tjänligt hos konsumenten och att kvaliteten skall kontrolleras även i ledningsnätet har lett till att man nu upptäcker att ledningarna är den vanligaste orsaken till dåligt dricksvatten. I t. ex. Växjö har konsumenterna under nära ett halvt år rekommenderats att koka vattnet därför att koliforma bakterier från avlagringar i ledningarna förorenar vattnet.

Även enskilda brunnar är mycket ofta förorenade av bakterier. Undersökningar tyder på att vattnet i varannan grävd brunn åtminstone tidvis har vatten som är mindre tillfredsställande från hälsosynpunkt. Samtidigt ger höga järn- och manganhalter i privata och mindre allmänna vattentäkter mycket ofta stora olägenheter från teknisk och estetisk synpunkt, som för den enskilde kan medföra stora kostnader.

Andra föroreningar upplevs av många som ett hot mot vår dricksvattenförsörjning men är trots detta så litet studerade att den verkliga risken inte kan bedömas. Dit hör bekämpningsmedel, främst från jordbruket, algtoxiner i sjöar och tungmetaller i surt brunnsvatten. De anslag som staten givit för åtgärder mot surt vatten i privata brunnar syftar främst till att skydda vattenledningarna mot korrosion. De som har bakterier i brunnen får ingen hjälp.

För att de problem som berörts ovan skall kunna utredas och åtgärdas är det nödvändigt att livsmedelsverket ges bättre resurser för sin rådgivning och tillsyn.

Hemställan

Mot. 1986/87

Jo538

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna behovet av ökade resurser för forskning, rådgivning och tillsyn avseende dricksvatten i enlighet med motionen.

Stockholm den 27 januari 1987

Lennart Brunander (c)

Ivar Virgin (m)